

[Socialministeren.]

Lovgivning overhovedet, hvis man tror, at man kan blive fri for i den Art Paragraffer at sætte Bestemmelser ind som „naar særlige Forhold taler derfor“ eller „naar Omstændighederne særlig taler derfor“ eller lignende. Det giver en vis Vejledning for Skønnet, og videre kan man ikke komme. Hvis Loven om offentlig Forsorg skulde forsynes med konservative Ændringer, hvorved alle Forbehold og alle den Slags Bestemmelser gik ud, vilde den være uændelig eller i hvert Fald faa et helt andet Indhold end det, det ærede konservative Folkeparti selv havde tilsigtet.

Det ærede Medlems Mening med Kritikken af § 307 var jo i Virkeligheden, at der skulde ydes egentlig Fattighjælp i langt større Udstrækning, end Venstre og Regeringspartierne har ment. Det Standpunkt kan man have, men jeg tror ikke, der er nogen Mulighed for at komme videre ad den Vej, og der vilde heller ikke have været det, selv om det ærede Medlem havde gjort alle sine gode Egenskaber, derunder sin Veltalenhed og sin overbevisende Evne, gældende i det Underudvalg, der har været nedsat. Dette er efter Ønske fra Venstre i Virkeligheden gaaet videre i den Retning ved Formuleringen af § 307, end jeg oprindelig havde foreslaaet efter mit Kendskab til Forholdene. Jeg tror heller ikke, der fra Venstres Side er noget Ønske om at gaa videre, end § 307 gaar, idet der er givet meget nøje Regler for, hvorledes den objektivt indstillede Administration skal gaa frem, og det er Regler, som vil blive fulgt af det, man kalder alle hæderlige Mennesker.

Hvad § 300 angaar, fik jeg den Opfattelse, at det ærede Medlem talte paa en eller anden velgørende Institutions Vegne. Jeg blev glad ved at høre, at det ikke var Tilfældet, og at det ærede Medlem kun talte paa det konservative Folkepartis Vegne. Naar blot de ledende Velgørehedsinstitutioner og deres Fællesudvalg sammen med det offentlige er klar over, at disse Bestemmelser er gode, vil det ærede Medlem nok kunne forstaa, at jeg, med al mulig Respekt for det konservative Folkeparti, er mere tilfreds, end om det modsatte havde været Tilfældet; saa tager jeg mig det ikke saa forfærdelig nær, om det ærede Medlem eller det konservative Folkeparti mener, at de selv kunde have fundet paa noget bedre.

Det ærede Medlem sagde i den Forbindelse, at hun ikke forstod § 300, 1ste Stykke, idet det slutter saaledes: Nægtes dette, forelægges Sagen for Amtmanden, i de og de Kommuner for Socialministeren. Hvad kun-

de da disse høje Embedsmænd gøre? Ja, men det er jo netop Meningen, at man ikke ved en Resolution fra oven vil sige: Saadan og saadan skal det være. Der er Tale om et Samarbejde mellem det offentlige og Velgøreheden. Hvis de ikke kan blive enige, kan man i Overinstanserne paa Grundlag af Erfaringen fra de Sager, man hidtil har haft, forhandle om, hvorledes det skal være. Det er den Ordning, man har ønsket; det mener man vil glide bedst, og det tror jeg ogsaa er rigtigt.

At diskutere videre om, hvorvidt det økonomiske Velstands niveau er saaledes, at vi kan regne med, at det kan opretholdes, fører jo ikke til noget, for derom ved ingen af os noget i Øjeblikket. Spørsmålet er, som den ærede Ordfører for Venstre og jeg fremhævede, dette: Er det bedre og sikrere at køre videre med det nuværende, eller er det bedre og sikrere for alle Parter at søge at skaffe det System og den Plan i det, som man har søgt her? Jeg holder paa det sidste, det gør Regeringspartierne og Venstre altsaa ogsaa.

Jeg ved ikke af, at jeg var i den Forstand afvisende overfor det ærede Medlem. Det ærede Medlem kan dog virkelig ikke regne med, at vi, efter at dette Forslag har ligget i Aarevis i Folketinget, hvor det konservative Folkeparti ikke har deltaget i Arbejdet, ikke har stillet Ændringsforslag, nu, da Socialreformen er kommet over til Landstinget, i et Landstingsudvalg skulde begynde helt forfra at drøfte Principper. Hvis det ærede Medlem kan paavise et eller andet, der er urimeligt, eller vil være med til at arbejde paa, at Resultatet bliver saa godt som muligt, ja, saa vil jeg ikke modsætte mig det. Men saa vilde jeg heller ikke i det ærede Medlems Sted have svaret saadan, at jeg var ligeglad, naar jeg i øvrigt ikke kunde faa nogen Indflydelse. Det ærede Medlem har som Medlem af Rigsdagen baade Pligt og Ret til at overtage den Indflydelse, hun kan faa.

Men jeg ser ikke, at det fører til noget at fortsætte denne Diskussion. Jeg vil blot sige til Slut, at det var dog en ganske besynderlig Forveksling, det ærede Medlem gjorde sig skyldig i. Da jeg henstillede til mig selv at overveje Muligheden af at antage Fornavnet Fritz, troede det ærede Medlem, jeg tænkte paa hende. Nej, jeg tænkte paa Frederik den Store af Preussen, og der er en himmelvid Forskel.

Fritze Teisen: Nej, den højttærede Socialminister behøver ikke at være bange, jeg forvekslede ikke noget. Jeg har præsent